

Republica Moldova

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIE

DE INADMISIBILITATE

a sesizării nr. 61g/2017

privind excepția de neconstituționalitate a articolului 60 alin. (3) din
Legea nr. 158-XVI din 4 iulie 2008 cu privire la funcția publică și
statutul funcționarului public și a articolului 57 alin. (1) din Legea
nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea
poliției și statutul polițistului
(contestarea deciziei de aplicare a sancțiunii disciplinare)

CHIȘINĂU

22 mai 2017

Curtea Constituțională, statuând în componența:

DI Tudor PANȚÎRU, *președinte*,
DI Aurel BĂIEȘU,
DI Igor DOLEA,
Dna Victoria IFTODI,
DI Victor POPA,
DI Veaceslav ZAPOROJAN, *judecători*,
cu participarea dnei Eugenia Mîța, *grefier*,

Având în vedere sesizarea depusă la 12 mai 2017,
Înregistrată la aceeași dată,
Examinând admisibilitatea sesizării menționate,
Având în vedere actele și lucrările dosarului,
Deliberând la 22 mai 2017 în camera de consiliu,

Pronunță următoarea decizie:

ÎN FAPT

1. La originea cauzei se află excepția de neconstituționalitate a articolului 60 alin. (3) din Legea nr. 158-XVI din 4 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public și a articolului 57 alin.(1) din Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului, ridicată de Alexandru Bot în dosarul nr. 3a-2054/16, pendinte la Curtea de Apel Chișinău.

2. Sesizarea a fost depusă la Curtea Constituțională la 12 mai 2017 de către Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău (Budăi Nelea, Efros Valeriu, Muruianu Ion), în temeiul articolului 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituție, astfel cum a fost interpretat prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 9 februarie 2016, precum și al Regulamentului privind procedura de examinare a sesizărilor depuse la Curtea Constituțională.

A. Circumstanțele litigiului principal

3. La 17 martie 2016, printr-un ordin al Inspectoratului General al Poliției, M.R. a fost destituit din funcția de șef al secției evidență a Centrului unic de monitorizare și coordonare al Inspectoratului Național de Patrulare al IGP al MAI ca urmare a aplicării sancțiunii disciplinare.

4. La 6 aprilie 2016, M.R. a depus o cerere prealabilă la Inspectoratul General al Poliției, prin care a solicitat anularea ordinului de aplicare a sancțiunii disciplinare. Scrisoarea Inspectoratului General al Poliției, prin

care a fost respinsă cererea prealabilă, a parvenit în adresa petentului la 11 mai 2016.

5. La 16 mai 2016, M.R. a depus la Judecătoria Centru, mun.Chișinău, o cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, prin care a solicitat anularea ordinului din 17 martie 2016, restabilirea în funcție și achitarea salariului pentru absența forțată de la lucru.

6. Prin hotărârea din 20 septembrie 2016, instanța de judecată a respins cererea de chemare în judecată ca fiind tardivă. La 19 octombrie 2016, M.R. a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe.

7. În cadrul ședinței de judecată din 6 aprilie 2017, avocatul Alexandru Bot, reprezentând interesele lui M.R., a solicitat ridicarea excepției de neconstituționalitate a articolului 60 alin. (3) din Legea nr.158-XVI din 4 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public și a articolului 57 alin. (1) din Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului.

8. Prin încheierea din 6 aprilie 2017, instanța de apel a dispus ridicarea excepției de neconstituționalitate și transmiterea sesizării în adresa Curții Constituționale pentru soluționare.

B. Legislația pertinentă

9. Prevederile relevante ale Constituției (republicată în M.O., 2016, nr.78, art. 140) sunt următoarele:

Articolul 4

Drepturile și libertățile omului

„(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și se aplică în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte.

(2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și legile ei interne, prioritate au reglementările internaționale.”

Articolul 16

Egalitatea

„(1) Respectarea și ocrotirea persoanei constituie o îndatorire primordială a statului.

(2) Toți cetățenii Republicii Moldova sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere sau de origine socială.”

Articolul 20 Accesul liber la justiție

„(1) Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

[...]

Articolul 43 Dreptul la muncă și la protecția muncii

„(1) Orice persoană are dreptul la muncă, la libera alegere a muncii, la condiții echitabile și satisfăcătoare de muncă, precum și la protecția împotriva șomajului.

[...]

Articolul 54 Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți

„(1) În Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.

(2) Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sunt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.

(3) Prevederile alineatului (2) nu admit restrângerea drepturilor proclamate în articolele 20-24.

(4) Restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.”

Articolul 66 Atribuțiile de bază

„Parlamentul are următoarele atribuții de bază:

[...]

c) interpretează legile și asigură unitatea reglementărilor legislative pe întreg teritoriul țării;

[...]

10. Prevederile relevante ale Legii nr. 158-XVI din 4 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public (M.O., 2008, nr.230-232, art. 840) sunt următoarele:

Articolul 60 Termenul de acțiune și contestarea sancțiunii disciplinare

„[...]

(3) Actul administrativ de sancționare disciplinară poate fi atacat de către funcționarul public în instanța de contencios administrativ în modul stabilit de lege.”

11. Prevederile relevante ale Legii nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului (M.O., 2013, nr. 42-47, art. 145) sunt următoarele:

Articolul 57

Contestarea deciziei de aplicare a sancțiunii disciplinare

„(1) Actul administrativ de sancționare disciplinară poate fi contestat de către polițist în instanța de contencios administrativ în modul prevăzut de legislație.

[...]”

[Art.57 abrogat prin Legea nr.94 din 02.06.2017, în vigoare 07.07.2017]

12. Prevederile relevante ale Legii contenciosului administrativ nr.793-XIV din 10 februarie 2000 (republicată în M.O., 2006, ediție specială) sunt următoarele:

Articolul 17

Termenele de adresare în instanța de contencios administrativ

„(1) Cererea prin care se solicită anularea unui act administrativ sau recunoașterea dreptului pretins poate fi înaintată în termen de 30 de zile, în cazul în care legea nu dispune altfel. Acest termen curge de la:

a) data primirii răspunsului la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de lege pentru soluționarea acesteia;

b) data comunicării refuzului de soluționare a unei cereri prin care se solicită recunoașterea dreptului pretins sau data expirării termenului prevăzut de lege pentru soluționarea unei astfel de cereri;

c) **data comunicării actului administrativ, în cazul în care legea nu prevede procedura prealabilă.**

[...]”

ÎN DREPT

A. Argumentele autorului excepției de neconstituționalitate

13. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul susține că prevederile art. 57 alin. (1) din Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului nu indică în mod expres că în cazul contestării de către polițist a actului administrativ de sancționare disciplinară acțiunea urmează a fi adresată nemijlocit în instanța de contencios administrativ competentă, fără a fi necesară depunerea unei cereri prealabile, astfel precum este reglementat în alte acte legislative, prin aceasta lipsind justițiabilii de un mecanism unic de contestare a actelor ce implică încetarea raporturilor de muncă.

14. De asemenea, autorul excepției menționează că interpretarea prevederilor legale criticate, în sensul lipsei procedurii prealabile, se face în mod exclusiv printr-o hotărâre explicativă cu caracter de recomandare a Plenului Curții Supreme de Justiție, ceea ce contravine art. 116 alin (1) din Constituție, care statuează că judecătorii sunt independenți, imparțiali și inamovibili, potrivit legii.

15. În opinia autorului, legiuitorul a depășit vădit limitele restrângerii rezonabile a dreptului la muncă prin obligarea polițistului de a contesta actul de sancționare disciplinară în termenul de 30 de zile prevăzut de art.17 din Legea contenciosului administrativ, deși, potrivit art. 355 alin. (1) lit. a) din Codul muncii, acest termen este de 3 luni.

16. În efect, legislatorul a încălcat prevederile imperative ale art. 66 lit. c) din Constituție, care reglementează obligația acestuia de a asigura unitatea reglementărilor legislative.

17. Potrivit autorului, dispozițiile legale contestate încalcă articolele 4, 16, 20 alin. (1), 43 alin. (1), 54, 66 lit. c) și 116 alin. (1) din Constituție.

B. Aprecierea Curții

18. Examinând admisibilitatea sesizării privind excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele.

19. În conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, controlul constituționalității legilor, în speță a Legii nr. 158-XVI din 4 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public și a Legii nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului, ține de competența Curții Constituționale.

20. Curtea constată că sesizarea privind excepția de neconstituționalitate, fiind ridicată de către avocatul Alexandru Bot în dosarul nr. 3a-2054/16, pendinte la Curtea de Apel Chișinău, este formulată de subiectul abilitat cu acest drept, în temeiul articolului 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituție, astfel cum a fost interpretat prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 9 februarie 2016.

21. Curtea menționează că prerogativa de a soluționa excepțiile de neconstituționalitate, cu care a fost investită prin articolul 135 alin. (1) lit.g) din Constituție, presupune stabilirea corelației dintre normele legislative și textul Constituției, ținând cont de principiul supremației acesteia și de relevanța prevederilor contestate pentru soluționarea litigiului principal în instanțele de judecată.

22. Curtea relevă că **aplicabilitatea normei contestate pentru soluționarea litigiului principal este o condiție primordială pentru admisibilitatea sesizării și examinarea acesteia în fond.**

23. În ceea ce privește obiectul excepției de neconstituționalitate, Curtea observă că, deși instanța judecătorească a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60

alin. (3) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public și art. 57 alin. (1) din Legea cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului, din analiza circumstanțelor litigiului principal reiese că aplicabile speței sunt doar dispozițiile articolului 57 alin. (1) din Legea cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului. Or, potrivit art. 4 din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, prevederile legii se aplică funcționarilor publici cu statut special în partea care nu este reglementată prin legi speciale.

24. Astfel, în speță, obiect al excepției îl constituie dispozițiile art. 57 alin. (1) din Legea cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului, potrivit cărora actul administrativ de sancționare disciplinară poate fi contestat de către polițist în instanța de contencios administrativ în modul prevăzut de legislație.

25. În opinia autorului excepției, dispozițiile legale criticate contravin articolelor 4, 16, 20 alin. (1), 43 alin. (1), 54, 66 lit. c) și 116 alin. (1) din Constituție.

26. În ceea ce privește încălcarea dispozițiilor articolului 20 din Constituție, Curtea subliniază că exercitarea accesului liber la justiție și a dreptului la un proces echitabil nu poate avea loc decât într-un anumit cadru juridic, stabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, de natură a preveni eventualele abuzuri și tergiversarea soluționării cauzelor deduse judecătii.

27. Curtea observă că norma criticată stabilește în mod expres că actul administrativ de sancționare disciplinară poate fi contestat de către polițist în instanța de contencios administrativ, **fără a condiționa parcurgerea unei proceduri prealabile.**

28. Astfel, în conformitate cu prevederile art. 17 din Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000, **în cazul în care legea nu prevede procedura prealabilă**, cererea prin care se solicită anularea unui act administrativ poate fi înaintată în termen de 30 de zile **de la data comunicării actului administrativ** în instanța de contencios administrativ.

29. În acest sens, Curtea reține că reglementarea de către legiuitor, în limitele competenței ce i-a fost conferită prin Constituție, a condițiilor de exercitare a unui drept - material sau procesual, inclusiv prin **instituirea unor termene, nu constituie o restrângere a exercițiului acestuia.** De altfel, și Curtea Europeană a reținut că durata termenului este o chestiune asupra căreia statul are o marjă de apreciere, cu condiția ca termenul să nu fie atât de scurt, încât să fie inacceptabil. La fel, Curtea a statuat că una din consecințele termenelor de prescripție, sau de decădere, este aceea că titularul dreptului nu îl mai poate exercita (Hotărârea CEDO J.A. *Pye (Oxford) Ltd și JA. Pye (Oxford) Land Ltd v. Regatul Unit*, 30 august 2007).

30. În același timp, Curtea menționează că textul legal criticat, stabilind instanța competentă să soluționeze litigiile având ca obiect raporturile de serviciu ale polițistului sau ale funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, dispune în sensul asigurării accesului liber la justiție, și nu al blocării acestui drept.

31. Așadar, Curtea nu poate reține criticile aduse de autorul excepției precum că dispozițiile art. 57 alin.(1) din Legea cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului încalcă articolele 16 și 20 alin. (1) din Constituție, deoarece acestea nu înlătură posibilitatea de a beneficia de drepturile și garanțiile procesuale instituite prin lege, în cadrul unui proces judecat de către o instanță independentă, imparțială și stabilită prin lege, într-un termen rezonabil.

32. Cu referire la pretinsa încălcare a articolelor 4, 43, 54, 66 lit. c) și 116 alin. (1) din Constituție, Curtea menționează că autorul excepției de neconstituționalitate nu a indicat legătura de cauzalitate între acestea și prevederile contestate. În acest sens, Curtea consideră necesar a sublinia faptul că o prevedere legală poate constitui obiect al jurisdicției constituționale doar în cazul în care normele constituționale invocate au incidență asupra normelor contestate.

33. Prin urmare, în temeiul celor expuse supra, Curtea reține că excepția de neconstituționalitate este nefondată și nu poate fi acceptată pentru examinare în fond.

Din aceste motive, în temeiul articolului 26 din Legea cu privire la Curtea Constituțională, articolelor 61 alin. (3) și 64 din Codul jurisdicției constituționale și al pct. 28 lit. d) din Regulamentul privind procedura de examinare a sesizărilor depuse la Curtea Constituțională, Curtea Constituțională

DECIDE:

1. *Se declară inadmisibilă* excepția de neconstituționalitate a articolului 60 alin. (3) din Legea nr. 158-XVI din 4 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public și a articolului 57 alin.(1) din Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului, ridicată de Alexandru Bot în dosarul nr. 3a-2054/16, pendinte la Curtea de Apel Chișinău.

2. Prezenta decizie este definitivă, nu poate fi supusă nici unei căi de atac, intră în vigoare la data adoptării și se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Președinte

Tudor PANȚÎRU

*Chișinău, 22 mai 2017
DCC nr. 50
Dosarul nr. 61g/2017*